

Voorbeeld 1

Meneer Dekker is eerder bij u op het spreekuur geweest met steken op de borst. Na onderzoek bleek hij een te hoge bloeddruk te hebben en hiervoor is een recept voorgeschreven voor bloeddrukverlagende medicatie.

Vandaag komt meneer Dekker opnieuw terug bij u op het spreekuur, omdat de klachten aanhouden. De bloeddrukwaarden van de afgelopen periode en ook nu blijken niet te dalen. U overweegt om uw patiënt nu toch door te sturen naar de cardioloog.

Wat communiceer ik met mijn cliënt?

U legt meneer Dekker uit dat de medicatie niet het verwachtte effect heeft en dat u graag heeft dat een cardioloog mee kijkt naar zijn situatie. Meneer Dekker vraagt zich af of er niet nog iets anders geprobeerd kan worden, voordat hij naar de cardioloog doorgestuurd wordt. U legt hem uit dat de cardioloog gespecialiseerd is op dit gebied en daarom beter kan onderzoeken wat er aan de hand is en wat de beste behandelingsstrategie is. Dat vindt meneer Dekker toch wel een prettig idee en zo is er consensus ontstaan op basis van de dialoog (shared decision making) met de patiënt. U regelt de verwijzing en legt uit welke gegevens u aan de cardioloog zult verstrekken. U vraagt meneer Dekker niet om zijn toestemming om gegevens met de cardioloog te delen; u besprak dit al met hem en er is consensus.

Welke informatie deelt u met de cardioloog?

Welke gegevens u verstrekt hangt af van uw doel dat u vaststelt op basis van uw professionele expertise. Het moet dan gaan om de 'need to know gegevens', waarbij het schetsen van een context ook 'need to know' kan zijn. Met de informatie-uitwisseling wilt u bereiken dat de cardioloog uw patiënt op de juiste manier kan behandelen. U legt in uw dossier de verwijzing én de aanleiding daartoe vast, alsmede de consensus met uw patiënt.

Voorbeeld 2

Mevrouw Kisjes is onder behandeling bij de psycholoog. Mevrouw heeft net haar man verloren aan een ernstig auto-ongeluk en zit midden in haar rouwverwerking. Het is de laatste week van de zomervakantie en mevrouw geeft aan afleiding te vinden in de zorg voor haar kinderen. Ze vindt het erg prettig dat ze vakantie hebben. Bij doorvragen geeft mevrouw aan dat de kinderen volgende week eigenlijk weer naar school moeten, maar ze de kinderen lekker thuis laat. De kinderen zijn slim genoeg en hoeven niet perse naar school. Mevrouw zet haar kinderen zelf wel aan het knutselen en dan heeft ze zelf ook afleiding. Eén en één is twee, niet waar?

Is het signaal zorgwekkend genoeg? Is het signaal solide? Wat communiceer ik met mijn cliënt?

U spreekt u zorgen uit en geeft aan dat de kinderen niet belast zouden moeten worden met de rouwverwerking van moeder. Daarnaast hebben ze een leerplicht en moeten ze weer naar school. Mevrouw geeft aan dat niet te willen en het bij haar besluit te laten. Hierbij geeft ze nadrukkelijk aan dat ze deze informatie vertrouwelijk wil houden.

Is het nodig dat ik dit met anderen deel? Wat is het doel van de informatie-uitwisseling? Wat deel ik wel/niet, met wie en hoeveel? Pas het 'juridisch Zwitsers zakmes' toe. Wat communiceer ik met mijn cliënt?

In het belang van de kinderen besluit u om toch vervolgstappen te ondernemen. Dit met het oog op het belang van het kind. Het IVRK dwingt u om het belang van het kind uw eerste overweging te laten zijn. U stelt moeder op de hoogte dat u een melding bij Veilig Thuis doet.

Voorbeeld 3

Mevrouw de Jager woont in een woon-zorginstelling. De bank belt met de teammanager van de woon-zorginstelling met zorgen over een afschrijving die gedaan is bij mevrouw. Het gaat om een groot bedrag, wat normaal nooit gebeurt. Daarnaast hebben ze ook verdenking van vervalsing van de handtekening van mevrouw door haar broer. De teammanager van de woon-zorginstelling besluit om de zorgen te delen met jou over mevrouw.

Is het signaal zorgwekkend genoeg? Is het signaal solide? Wat communiceer ik met mijn cliënt?

Tot nu toe is mevrouw nog wilsbekwaam, maar vertoont symptomen van dementie. Door een onafhankelijke arts zou een beoordeling over wilsonbekwaamheid gedaan kunnen worden. Bij de woon-zorginstelling is bekend dat mevrouw heeft vastgelegd welke stappen ze zou willen ondernemen mocht ze wilsonbekwaam worden. Hieruit blijkt dat mevrouw het zo heeft geregeld, dat als ze wilsonbekwaam is dat de notaris de financiële zaken voor haar regelt.

Is het nodig dat ik dit met anderen deel? Wat is het doel van de informatie-uitwisseling? Wat deel ik wel/niet, met wie en hoeveel? Pas het 'juridisch Zwitsers zakmes' toe. Wat communiceer ik met mijn cliënt?

De huisartsenpraktijk vraagt om een consultatie door de specialist ouderengeneeskunde. De specialist ouderengeneeskunde beoordeelt mevrouw en komt tot de conclusie dat ze wilsonbekwaam is. Het rapport van de specialist ouderengeneeskunde wordt teruggekoppeld aan de huisartsenpraktijk. Deze verstuurt vervolgens de informatie veilig naar de notaris die bekend is. De notaris legt contact met de bank en ook met de familie. Op verzoek van de notaris heeft de bank de afschrijving ongedaan gemaakt. Ook de betrokken woon-zorginstelling en de huisartsenpraktijk worden ingelicht en leggen dit vast in het systeem.

Voorbeeld 4

Mevr. Jansen is 38 jaar en woont bij haar moeder in huis. Moeder is terminaal ziek en krijgt hulp van de thuiszorg. Tijdens deze bezoeken hebben de thuiszorgmedewerkers verdenking van psychische problematiek bij dochter en zien dat dochter erg op moeder leunt.

Is het signaal zorgwekkend genoeg? Is het signaal solide? Wat communiceer ik met mijn cliënt?

De betrokken wijkverpleegkundige gaat in gesprek met moeder en dochter. Ze spreekt haar zorgen uit vooral richting de toekomst of dochter zich zelfstandig kan redden. Tijdens dit gesprek wordt echter alle aangeboden hulp afgewezen.

Is het nodig dat ik dit met anderen deel? Wat is het doel van de informatie-uitwisseling? Wat deel ik wel/niet, met wie en hoeveel? Pas het 'juridisch Zwitsers zakmes' toe. Wat communiceer ik met mijn cliënt?

De wijkverpleegkundige besluit geen verdere acties te ondernemen naar aanleiding van het gesprek met moeder en dochter. Een maand later gaat moeder erg hard achteruit en komt te overlijden. De wijkverpleegkundige heeft een afspraak staan voor een afrondend gesprek met dochter over de zorg van moeder. Dochter doet de deur niet open. De wijkverpleegkundige ziet dochter door het raam op de bank liggen met een lege drankfles naast zich en ze ziet er onverzorgd uit.

Is het nodig dat ik dit met anderen deel? Wat is het doel van de informatie-uitwisseling? Wat deel ik wel/niet, met wie en hoeveel? Pas het 'juridisch Zwitsers zakmes' toe. Wat communiceer ik met "mijn cliënt"? Hoe documenteer ik dit?

Deze casus maakt zichtbaar dat er niet één oplossing is, maar dat het vooral gaat over de overwegingen die je zelf maakt en dat je dit op de juiste manier afweegt en op de juiste plek documenteert. Belangrijk hierbij is dat je de tijd neemt om er even bij stil te staan en erover na te denken, hoe verder en volg vooral de aanwijzingen van het Beslisinstrument. Dan zie je de mogelijkheid om wel informatie uit te wisselen, zonder dat dit van te voren aan de cliënt/patiënt kenbaar is gemaakt.